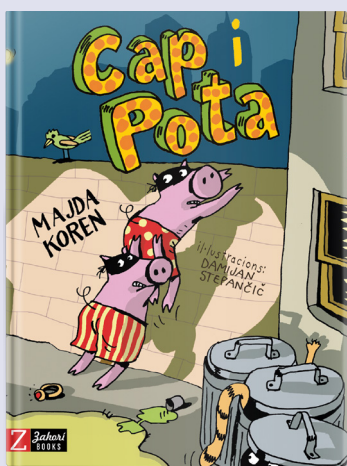


ENTREVISTA

Majda Koren

La reconeguda autora eslovena de llibres infantils publica el seu primer còmic per a nens.

«Els meus alumnes van ser una font d'inspiració fantàstica per a mi.»



Tens una llarga trajectòria com a autora de contes infantils a Eslovènia. Aquest és el teu primer llibre publicat al mercat català. Què vols transmetre als teus futurs lectors?

Estic encantada que el còmic es publiqui a Catalunya. Quan vaig visitar Estònia, l'editora em va preguntar si els nens estonians són diferents dels nens eslovens. Li vaig respondre que no hi ha diferències entre els nens de tot el món. A tots els agrada jugar amb els amics, riure i abraçar els seus éssers estimats. I arreu del món ploren i poden tenir por si els passa alguna cosa terrible. Per tant, crec que als nens catalans els encantarà llegir les aventures d'en Cap i en Pota i en gaudiran tant com els eslovens.

És la primera vegada que escrius un còmic per a nens i nenes? Què t'ha fet decidir per aquest gènere literari?

Fa molts anys que escric contes per a la canalla. Com a mínim hi ha uns dos-cents relats publicats a revistes i llibres. Un dia, Damijan Stepančič em va trucar i em va demanar que escrivís una trama per a un còmic. Li vaig dir que sí. Per a mi, els còmics poden ser tan bons com els altres llibres. Quan jo era jove, llegia de tot: llibres sobre l'espai, còmics, contes de fades, novel·les d'amor, històries de detectius... Així que no vaig tenir problemes per començar a escriure'l.

Creus que el còmic infantil és un format més fàcil que no pas el dels contes per enganxar els nens a qui no acaba d'agradar llegir?

«M'agrada cobrir totes les històries amb una capa d'humor. [...] sovint amaguen esdeveniments tristos perquè no siguin tan tristos i encara més sovint l'humor es condimenta amb certa ironia. L'humor és intrínsec en mi.»

Potser als nens els espanten les pàgines plenes de lletres i paraules i els agrada triar llibres amb més imatges. No sé per què, però crec que els nois prefereixen llegir còmics. Quan era mestra de primària, tenia a classe un còmic sobre llegendes gregues i romanes. Era molt popular, no només pels textos, sinó també pels dibuixos divertits.

Ets mestra de primària. Els teus alumnes coneixen el llibre? Què els hi ha semblat?

Els meus alumnes són (van ser) una font d'inspiració fantàstica per a mi. Sempre duia un petit quadern negre a la bossa i hi escrivia moltes de les petites aventures que passaven a classe. Tanmateix, mai no vaig posar-les a prova amb els meus alumnes. Els vaig llegir les meves històries després de ser editades, il·lustrades i publicades.

Al teu llibre, la il·lustració té molt de pes. Quin ha estat el procés de treball amb l'il·lustrador Damijan Stepančič per a la creació visual dels personatges?

En Damijan i jo ens respectem i confiem l'un en l'altre, de manera que no en parlem gaire de la història. Però de tant en tant ens truquem, intercanviem algunes idees i ens petem de riure.

El còmic està carregat d'humor. És un tret característic de la teva obra infantil?

M'agrada cobrir totes les històries amb una capa d'humor. De vegades, hi ha acudits molt evidents als meus llibres, però sovint amaguen esdeveniments tristos perquè no siguin tan tristos i encara més sovint l'humor es condimenta amb certa ironia. L'humor és intrínsec en mi. M'agrada pintar el món amb colors vius, però no em malinterpreteu: sé que el nostre món no és un lloc gaire agradable per viure-hi. Però..., és el més bonic que tenim.

Tens previst escriure més títols basats en els mateixos personatges?

Si heu acabat de llegir les aventures d'en Cap i en Pota, ja us heu adonat que en Damijan i jo els vam enviar a l'espai! Oh, m'encanta que siguin a l'espai! Acabo de tornar de la biblioteca amb la bossa plena de llibres sobre l'espai. Definitivament, els envio com a mínim a Júpiter, però potser fins i tot a un forat negre!

